

Ezután egy kicsit mindnyájan színészek szeretnénk lenni - Színházak Éjszakája Debrecenben

Nyikos Mónika - 2019-09-23 14:34:23

Idén szeptember 21-én rendezték meg a színházak éjszakáját, az évről évre egyre sikeresebb kezdeményezést, melyhez sok színház csatlakozott országszerte - természetesen a debreceni [Csokonai Színház](#) is. Ezen az éjszakán megannyi programmal várták a látogatókat, kicsik és nagyok egyaránt válogathattak a kínálatból. Csak, hogy néhányat említsünk: lehetett improvizatív játékokban részt venni, a 15 perc hírnévben kipróbálni magunkat színészként, nyílt próbákat lehetett megnézni, többféle koreográfiát kipróbálni és betekinteni a színház kulisszái mögé.

Színházak Éjszakája – Csokonai Színház – Debrecen 2019 fotó: Koppányi Szabolcs

Mi elsőként a Kulisszajáráson vettünk részt, ahol [Majzik Edit](#) kalauzolt minket végig a színház épületében. Először az Ady parkba vezetett minket, ahol a *Broadcasting singers* 3 dallal köszöntötte a túrázókat. Majd visszaindultunk a [Csokonai Színház](#) épületébe, ahol Majzik Edit a folyosón ismertette röviden a színház történetét. Innen indultunk tovább a Fodrásztárba, ahol **Ács Ibolya** mesélt a nagyon kreatív, de sokszor embert próbáló munkájáról. Mint kiderült, egy-egy paróka elkészítése akár 80-90 munkaórát is megkíván. Elsősorban műhajjal dolgoznak, de volt már példa arra is, hogy papírból készült „hajat” kértek tőlük a rendezők, a kopasz fejbőrt pedig plasztik anyagból állítják elő. A paróka nagyon fontos a színészeknek, hiszen viselésük természetesnek kell, hogy hasson, kényelmesnek kell lennie, ugyanis nem lehet úgy játszani, hogy a színésznek egyensúlyoznia kell egy-egy nagyobb fejdísszel. A beszámoló után pedig a látogatók felpróbálhattak egy-egy parókát vagy szakállat.

Míg átértünk a Jelmeztárba, útba ejtettük a színpadot, amelyet most a színészek szemszögéből – a másik oldalról – láthattunk. Mikor a Jelmeztárba értünk, egyből ráengedték a nézelődőket a bent lévő ruhafolyosókra. Rengeteg jelmez volt itt faltól falig, minden ruhát szinte lehetetlen volt végignézni, a sorok annyira tele voltak, hogy valóban falig tartottak, a nézők a ruhák alatt bújhattak át a következő sorokba széjjelnézni. Miután összeverődött a kis társaság, **Szarvas Andrea** mesélt különféle szituációkról, például arról, hogy nem ritka, amikor egy perc alatt kell egy színészt átöltöztetni. Maga az öltöztetés is a próbafolyamatok része, a színésznek és az öltöztetőnek meg kell tanulnia egymás mozdulatait, így tudnak minél gyorsabbá válni.

fotó: Koppányi Szabolcs

Innen haladtunk át a varrodákba, ahol elmondták, hogy elsőként a tervezőtől kapják meg a rajzokat, aki a rajz fölé csípteti, hogy milyen anyagból képzeli el az adott jelmezt, majd természetesen a színésznek is meg kell mutatni – mindkettőjüknek kell, hogy tetszen az elkészült alkotás. A férfiaknak készült női ruhákat a női varrodában, a színésznőknek készülő férfiruhákat a férfi varrodában alkotják meg. A rövid beszámolók után pedig itt is rászabadulhattak a résztvevők a különféle fejdíszekre. Végül a színpad alatti részre vezetett minket Majzik Edit, ahol újabb ismeretlen területekkel találkozhattunk – felettünk pedig éppen a Pál utcai fiúk dobogtak. A kulisszák mögötti világ bejárása után a Művészbejárón keresztül kivezettek minket az épületből, ahol már hallani lehetett az Ady parkban zajló operetttestet.

fotó: Koppányi Szabolcs

Amit még kipróbáltunk, az „Éljen a Grund!”- A Pál utcai fiúk tánctanulása volt **Rovó Tamással**. Itt mindenki kiválasztott egy neki szimpatikus helyet a tánckarban, és a színészekkel együtt vehetett rész a tánccpróbán. Ebben az esetben az [Éljen a Grund!](#) című dalra lehetett táncolni. Rovó Tamás elmondta, hogy a színészek itt a szövegre táncolnak számolás helyett. A kezdetben egyszerűnek tűnő koreográfia a végére elkezdődött bonyolódni. Ám Rovó Tamás végig biztatta a résztvevőket, hogy ez nem felvételi vizsga, pusztán az a cél, hogy mindenki jól érezze magát. Így mindenki felszabadultan igyekezett követni a színészeket és a koreográfust. Meglepően fárasztó volt ennek a rövid koreográfiának is a végigpattogása. Mindenesetre az egészen biztos, hogy mindenki kedvet kapott ahhoz, hogy megnézze majd [magát a darabot](#) is, amit jövő hét pénteken mutat be a Csokonai Színház.

A Színházak Éjszakája rendkívül fontos program, amely által kicsit más oldaláról ismerhetjük meg ezt a területet vagy akár az itt dolgozókat. Nem tűnnek olyannyira megfoghatatlannak, „csupán” embereknek, akik nagyon szeretik a munkájukat, és hatalmas alázattal végzik azt. A program után sok-sok sóhajt lehetett hallani a vendégektől, hogy mennyire szeretnék ők is színészek lenni. Én azonban továbbmegyek, részt venni egy-egy darab elkészülésében bármelyik munkafolyamatban nagy megtiszteltetés lehet. Mindezekre ezen az éjszakán ébredünk rá leginkább.

Videó: Koppányi Szabolcs és Budai Péter